

РЕШЕНИЕ

№ 525

гр. Ловеч, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ИРЕНА В. РАБАДЖИЕВА**

при участието на секретаря **ПРЕСЛАВА СТ. ДИЧКОВА**
като разгледа докладваното от **ИРЕНА В. РАБАДЖИЕВА** Гражданско дело
№ 20224310101270 по описа за 2022 година

Обективно съединени искове с правно основание: чл.128, т.2 вр.242 от КТ, чл.220, ал.1 и чл.224, ал.1 от КТ .

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба от С. Т. А., с адрес: *****, чрез пълномощника – адв. М. Б., съд.адрес: ***** против „ХРИСТОВ СТАНДАРТ 2011“ЕООД, седалище/адрес на управление: гр. Ловеч, ж.к.“Младост“, бл.305, вх.В, ет.2, ап.5.

Ищцата излага в ИМ, че работела като „продавач бюфет“ в „Христов Стандарт 2011“ЕООД, съгласно сключен трудов договор № 2 от 08.03.2021 г. на 8 – часов работен ден.

Сочи, че със Заповед №1/09.05.2022 г. трудовият ѝ договор бил прекратен от работодателя на основание чл.328, ал.1, т.12 от КТ. Отбелязва, че този текст от КТ предполага правото на работодателя да прекрати трудовия договор с предизвестие. Твърди, че в нарушение на изискванията на КТ, без да ѝ бъде връчено предизвестие от 09.05.2022 г. ѝ била връчена заповед за прекратяване с дата на издаване 09.05.2022 г. Твърди, че не ѝ е изплащано обезщетение за неспазено предизвестие, както и обезщетение за неизползван годишен отпуск. Заявява, че това не са единствените нарушения по Кодекса на труда. Излага, че много често се е случвало да работи извън определеното работно време, в почивни и празнични дни, като допълнителни суми за това не са ѝ заплащани. Изтъква, че в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е посочено само обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ за неизползван годишен отпуск, но не и обезщетение по чл.220, ал.1 и 2 от

КТ. Счита, че това също е нарушение по КТ.

Ищцата твърди, че не е извършвала процесуални действия в електронна форма и не желае връчване на документи на електронен адрес.

Счита, че работодателят е нарушил разпоредбите на КТ относно изплащане на дължимите обезщетения при прекратяване на трудовото правоотношение като не ги е изплатил. Посочва, че е подала сигнал за допуснатите нарушения до Дирекция „Инспекция по труда“-Ловеч, които направили проверка и установили нарушения на трудовото законодателство.

В петитумната част е изведено искане съдът да се произнесе с решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца неизплатените обезщетения – за неспазен срок на предизвестие в размер на 710.00 лв, заедно с лихвата за забава върху тази сума, считано от 09.05.2022 г. до датата на завеждане на делото – 12.08.2022 г. в размер на 18,93 лв; за неизползван платен годишен отпуск в размер на 710.00лв. и лихвата за забава върху тази сума, считано от 09.05.2022 г. до датата на завеждане на делото – 12.08.2022 г. в размер на 18,93лв, сумата от 112.10 лв, представляваща неизплатена заплата за 3 раб.дни за м.май, заедно с лихвата върху нея, считано от 09.05.2022 г. до датата на завеждане на делото – 12.08.2022 г. в размер на 2,99 лв. или за сумата от 1572,95 лв. общо, както и законната лихва върху тази сума от датата на предявяване на иска – 12.08.2022 г. до окончателното му изплащане.

Претендиращи са и разноските по делото.

Съгласно разпоредбата на чл.131 от ГПК на ответника е изпратен препис от ИМ заедно с приложенията,като му е указана възможността да подаде писмен отговор в едномесечен срок, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаването на отговор или неупражняването на права.

В законоустановения едномесечен срок от връчване на исковата молба и приложенията към нея ответникът е депозирал писмен отговор, с който е оспорил предявените искове.

Ищцата не взема лично участие в процеса. Представява се от адв. Мл.Б.. Поддържа обективно съединените искове по основание и моли същите да бъдат уважени в претендиращия размер. Подробни фактически и правни доводи са развити в пледоарията по същество.

В с.з.ответникът “ХРИСТОВ СТАНДАРТ 2011“ЕООД се представлява от управителя Цвятко Христов и договорно упълномощен процесуален представител – адв. В. Н.. По същество застъпва становище, че иска за заплащане на трудово възнаграждение в размер на 3 работни дни, както и иска за заплащане на обезщетение за неспазено предизвестие следва да се уважат съобразно заключението на ССЧЕ. По отношение на третия иск – за обезщетение за неползван платен годишен отпуск, счита, че същият следва да се уважи до размера на сумата от 470,84 лв., т.е. като се приспаднат спорните 10 дни, през които ищцата реално е ползвала отпуск. Оспорва началния момент, от който се претендират

лихви за забава.

Съдът като съобрази становището на страните, приложените към делото писмени доказателства: Заповед №1/09.05.2022 г. на управителя на „Христов Стандарт-2011“ООД – Ловеч, писмо с с № ИЗХ.22068825/27.07.2022 г. от Д“ИТ“ – гр. Ловеч, трудов договор №2 от 08.03.2021 г., показанията на разпитания свидетел: А. В. Ц., както и заключението на вещото лице: С. Ц. по изготвената съдебно - счетоводна експертиза, което съдът възприема изцяло като компетентно, законосъобразно и депозирано убедително, преценени поотделно и в съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не е спорно, че по силата на трудов договор №2 от 08.03.2021 г. ищцата С. Т. А. е била назначена на длъжността „Продавач - бюфет“ на основание чл.68, ал.3 от КТ, категория персонал: трета, с шифър по класификатора на длъжностите 52120001, с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 650.00 лв., при пълно работно време – 8 часа. Страните са постигнали съгласие за заплащане на възнагражденията един път месечно. Договорът е сключен за срок от 6 месеца, като в т.9 е предвиден основен платен годишен отпуск в размер на 20 дни.

Със Заповед №1/09.05.2022 г., на основание чл.328, ал.1, т.12 от КТ, считано от 09.05.2022 г. трудовото правоотношение с ищцата е прекратено. Като причини за прекратяване на трудовия договор работодателят е посочил: „Невъзможност за продължаване на работата“. В Заповедта е отбелязано, че на лицето се дължи обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ за неползван отпуск в размер на 23 дни.

По делото е приложено писмо № ИЗХ 22068825/27.07.2022 г. на Д“ИТ“ – Ловеч, което е адресирано до ответницата във връзка с подаден от нея сигнал за извършени нарушения на трудовото законодателство от ответника „Христов Стандарт 2011“ЕООД. От писмото е видно, че при извършена проверка от ДИТ е установено, че ищцата има право на 24 дни платен годишен отпуск пропорционално на трудовия стаж в дружеството / 17 дни за 2021 г. и 7 дни за 2022 г./. При проверката не е установено същата да е ползвала платен годишен отпуск, поради което е дадено становище, че при прекратяване на трудовото правоотношение е дължимо обезщетение за неизползвани 24 дни платен годишен отпуск. Съгласно писмото, при проверката е представена разчетно платежна ведомост за м.май 2022 г, в която е отразено, че на ищцата е начислено основна заплата за отработени три дни в размер 112,10 лв. и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 710,00 лв. – всичко в размер на 836,32 лв. или чиста сума за получаване в размер на 737,03 лв. Констатирано е, че във ведомостта няма положен подпис на удостоверяващ получаване на възнаграждението и обезщетението.

За констатираните нарушения, свързани с неизплатеното на ищцата възнаграждение за м.май 2022 г. и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск – предвид, че същите са начислени във ведомост за заплати за м.май 2022 г, както и за неизползвания платен годишен отпуск Дирекция „Инспекция по труда – Ловеч“ е дала задължителни предписания на „Христов Стандарт 2011“ЕООД – Ловеч, със срок за изпълнение до 30.08.2022 г.

По делото е реализирана съдебно-икономическа експертиза, която е дала заключение, че размерът на обезщетението по чл.220 от КТ, за неспазено предизвестие е 710.00 лв. За този вид обезщетения следва да се удържи 10% ДДФЛ на основание чл.24, ал.2, т.8 от ЗДФЛ. Съгласно заключението, чистата сума за получаване като обезщетение по чл.220 от КТ е 639.00 лв. Експертизата е установила, че размерът на полагащото се обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск /24 работни дни/ е 896,84 лв. Този вид обезщетение подлежи на облагане с 10% ДДФЛ, като чистата сума за получаване е в размер на 807,16 лв. Вещото лице е посочило, че трудовото възнаграждение на ищцата за м.май 2022 г. е 112,10 лв. След спадане на начислените осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице и ДДФЛ – общо 20,07 лв, чистата сума за получаване е в размер на 92,03 лв. Видно от заключението, лихвата за забава върху горните суми, считано от 09.05.2022 г. до датата на завеждане на делото – 12.08.2022 г., са както следва: върху неплатената главница от 639.00 лв. – 17.04 лв, върху сумата от 807.16 лв. – 21.52 лв. и върху главницата от 92.03 лв. – 2.45 лв.

Св. А. Ц. е съпруга на управителя на ответното дружество. Заявява, че е запозната с дейността на дружеството, тъй като със съпруга си работят винаги заедно. Твърди, че ищцата два пъти е ползвала отпуск от 5 работни дни, за да ходи на почивка. Посочва конкретни дати – 19.07.2021 г., 23.07.2021 г., тъй като ищцата и изпратила снимки от морето. Вторият път била в отпуск на 27.08.2021г, когато отново изпратила снимка на Ц. и коментар, че от следващия ден е релакс. Свидетелката твърди, че на 02.09.2021 г. и 05.09.2021 г. ищцата също ѝ изпратила снимка от плажа. Сочи, че когато ищцата била в отпуск, едната седмица мъжът ѝ работел, а другият път заведението било затворено. Уточнява, че това не е оформено документално като отпуск, защото ищцата започнала работа на 8 март и все още нямала право на отпуск. Заявява, че са ѝ известни констатациите на Инспекцията по труда, както и че до края на м.август трябвало да изплатят обезщетението за неизползван отпуск. Тъй като няма документи за ползването ѝ, са изразили съгласие да го заплатят, което не успели да сторят поради завеждане на делото.

В рамките на настоящия процес съдът е сезиран с обективно кумулативно съединени иски с правна квалификация, съответно по: чл.128, т.2 вр.чл.242 от КТ - за заплащане на трудово възнаграждение за 3 работни дни пре м.май 2022 г.; по чл.224,ал.1 от КТ- за заплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 24 дни; по чл.220, ал.1 от КТ – за заплащане на обезщетение за неспазено предизвестие.

Предявена е и акцесорна претенция за заплащане на лихва за забава върху всяко от вземанията, начинаей от 09.05.2022 г. до датата на подаване на ИМ /12.08.2022 г./ .

Предявените обективно съединени иски по естеството си са осъдителни, поради което съдът е указал на ищеца, че носи доказателствената тежест и следва да установи, че за периода, за който претендира заплащане на трудово възнаграждение и обезщетение за неползван платен годишен отпуск, е било налице трудово правоотношение между него и ответника, което е прекратено на твърдяното основание; че претендираното възнаграждение е отработено и вземането му е ликвидно и изискуемо. Респ.в негова тежест е да установи и

дължимостта на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск при наличие на валидно прекратен трудов договор.

По предявения иск с правно основание чл.128, т.2 вр.чл.242 от КТ.

Безспорно е, че между страните е съществувало валидно трудово правоотношение, което е било прекратено на 09.05.2022 г., съгласно Заповед №1 от същата дата. Трудовият договор е прекратен на основание чл.328, ал.1, т.12 от КТ – при обективна невъзможност за изпълнение на трудовия договор. Ищцата е претендирала възнаграждение за отработени преди уволнението 3 работни дни през м.май 2022 г. Касае се за положен труд по трудово правоотношение, който съгласно разпоредбата на чл.242 от КТ е възмезден. По силата на чл.128 от КТ работодателят е длъжен в установените срокове да начислява във ведомости за заплати трудовите възнаграждения на работниците и служителите за положения от тях труд и да заплаща уговореното възнаграждение за извършена работа. В конкретния случай за ищеца е налице правен интерес от предявяването на иска с основание чл.128 вр.чл.242 от КТ, тъй като работодателят не е изплатил на ищцата дължимото ѝ трудово възнаграждение за горепосочения период.

Видно от реализирана съдебно-икономическа експертиза, дължимото трудово възнаграждение на ищцата за м.май 2022 г. е 112.10 лв., като след спадане на начислените осигурителни вноски за сметка на осигуреното лице и ДДФЛ – общо 20.07 лв., чистата сума за получаване е в размер на 92.03 лв. Съгласно заключението, лихвата за забава върху горната сума за периода от прекратяване на ТПО до датата на предявяване на иска е в размер на 2.45 лв.

С оглед на изложеното по-горе съдът намира, че предявеният иск следва да бъде уважен до установения от експертизата размер на чистата сума за получаване (т.нар. “нетно възнаграждение”), след приспадане на дължимите удръжки. Удръжките, които работодателят следва да направи са публично – правно задължение към държавата и следователно размера им се приспада от общо начисленото на работника брутно трудово възнаграждение, т.е. тези удръжки не са дължими като трудово възнаграждение по смисъла на чл.128 КТ на работника /в т.см. Решение № 1715/05.02.2004 г. на ВКС по гр.д. № 1019/2002 г., III г.о/.

По предявения иск с правно основание чл.220, ал.1 от КТ

Обективно съединен е и искът за заплащане на обезщетение по чл.220, ал.1 от КТ в размер на 710.00 лв. Както става ясно по горе във връзка с основанията на което е бил прекратен трудовия договор с ищцата, бившият ѝ работодател дължи отправяне на предизвестие или заплащане на обезщетение при неспазване на това изискване. В конкретния случай предизвестие не е било отправяно, нито му е заплатено обезщетението, като този факт не се отрича от ответната страна. От съдебно – икономическата експертиза става ясно че размера на обезщетението е в размер на 710.00 лв. След приспадане на удръжките от 10% ДДФЛ на основание чл.24, ал.2, т.8 от ЗДФЛ, чистата сума за получаване като обезщетението по чл.220, от КТ възлиза на сумата от 639.00 лв. До този размер предявеният иск следва да бъде уважен, като се присъди и лихва за забава за периода

от прекратяване на ТПО до датата на предявяване на иска в размер на 17.04 лв. За разликата до пълния претендиран размер искове подлежат на отхвърляне.

По предявения иск с правно основание чл.224,ал.1 от КТ.

Съдът като съобрази доказателствата по делото, намира, че в случая са налице елементите от фактическия състав на чл.224, ал.1 от КТ, тъй като безспорно се установява, че трудовото правоотношение с ищцата е прекратено, считано от 09.05.2022 г. В случая е правно ирелевантно обстоятелството на какво основание трудовото правоотношение е било прекратено и по какви причини ползуването на годишния отпуск е било отложено.

По делото е приложена Заповед №1/09.05.2022 г., с която работодателят е прекратил ТПО с ищцата, като изрично в същата е отбелязано, че „на лицето се дължи обезщетение по чл.224, ал.1 за неползван отпуск в размер на 23 дни.“.

От заключението на приетата и неоспорена съдебно-икономическа експертиза, се установява, че в счетоводството на дружеството няма данни, отразени във ведомостите за заплати за начислен платен годишен отпуск. Изчислен пропорционално на трудовия стаж, полагащият се на ищцата отпуск е общо в размер на 24 дни /17 дни за 2021 г. + 7 дни за 2022 г./. Видно от заключението обезщетението за неползвания платен годишен отпуск с горния размер възлиза на сумата от 896.84 лв. Вещото лице е посочило, че този вид обезщетение подлежи на облагане с ДДФЛ, като чистата сума за получаване е в размер на 807.16 лв. Съгласно заключението дължимата лихва за забава за периода от 09.05.2022 г. до предявяване на иска /12.08.2022 г./ е в размер на 21.52 лв.

Предвид изложеното по-горе съдът намира предявеният иск с основание чл.224,ал.1 от ГПК за основателен и доказан, като с оглед диспозитивното начало и доколкото не е направено изменение/увеличение⁸ в размера на иска по реда на чл.214 от ГПК, същият следва да бъде уважен в претендирания от ищцата размер - за главница – 710.00лв. и лихва за забава – 18.93лв.

Неоснователно е направеното от ответната страна възражение, че от горната сума следва да се приспадне обезщетението за 10 дни отпуск, които ищцата реално е ползвала без това да е било оформено документално. Доколкото ползуването на отпуск не е било надлежно оформено, което препятства удостоверяването на този факт при наличието на съдебен спор, то работодателят в случая ще следва да търпи неизгодните последици от липсата на съставени документи. Тъй като по делото не са налице безспорни доказателства в периода на ТПО ищцата да е ползвала отпуск по установения от закона ред в твърдения от работодателя размер – два пъти по пет дни, то същият дължи изплащането на обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ в претендирания с исквата молба размер. С правно значение по делото е и факта, че при извършената проверка от Дирекция „Инспекция по труда“ – Ловеч е констатирано, че обезщетението за неползван платен годишен отпуск е начислено във ведомостта за заплати за м.май 2022 г., но няма положен подпис, удостоверяващ

получаването на сумата. В този смисъл е и заключението на вещото лице по изслушаната съдебно-икономическа експертиза.

Основателна, с оглед уважаване на горните искове, е и акцесорната претенция с основание чл.86,ал.1 от ЗЗД, поради което сумите по всяка една от заявените претенции следва да бъдат заплатени, ведно със законната лихва, начиная от датата на завеждане на ИМ-12.08.2022 г.до окончателното им изплащане.

При този изход на процеса, на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищцата направените от нея по делото разноски в размер на 800.00лв.за заплатеното адвокатско възнаграждение, съгласно Договор за правна защита и съдействие от 10.08.2022 г..

С оглед изхода на делото,ответникът ще следва да бъде осъден да заплати и дължимите държавни такси върху уважените искове в общ размер на 200.00 лв/двеста/лева,от които държавната такса за отделните искове е както следва: по чл.128,т.2 вр.242 от КТ – 50.00 лв, по чл.224,ал.1 от КТ - 50.00 лв., по чл.220 от КТ – 50.00лв. и по чл.86, ал.1 от ЗЗД – 50.00лв.,съгласно чл.1 от Тарифата за държавните такси,които се събират от съдилищата по ГПК. Отделно ответникът ще следва да заплати и 180.00лв.за преведения от бюджета на съда депозит за изготвяне на заключение по назначената съдебно-икономическа експертиза.

Мотивиран от горните съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл.128, т.2 от КТ,вр.чл.242 от КТ „ХРИСТОВ СТАНДАРТ 2011“ЕООД, ЕИК 201573791, седалище/адрес на управление: гр. Ловеч, ж.к.“Младост“, бл.305, вх.В, ет.2, ап.5, представлявано от управителя Цвятко Христов Цвятков ДА ЗАПЛАТИ на С. Т. А., ЕГН *****, с адрес: *****, чрез пълномощника – адв. М. Б., съд.адрес: ***** сумата от **92,03 лв /деветдесет и два лева и 3 ст/, представляваща неизплатено нетно трудово възнаграждение за три дни положен труд през м.май 2022 г., както и сумата от **2,45 лв. /два лева и 45 ст/** - лихва за забава за периода от 09.05.2022 г. до 12.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на ИМ – 12.08.2022 г.до окончателното ѝ изплащане, а иска за разликата над горните суми до пълния претендиран размер, като неоснователен и недоказан ОТХВЪРЛЯ.**

ОСЪЖДА, на основание чл.224, ал.1 от КТ, „ХРИСТОВ СТАНДАРТ 2011“ЕООД, ЕИК 201573791, седалище/адрес на управление: гр. Ловеч, ж.к.“Младост“, бл.305, вх.В, ет.2, ап.5, представлявано от управителя Цвятко Христов Цвятков ДА ЗАПЛАТИ на С. Т. А., ЕГН *****, с адрес: *****, чрез пълномощника – адв. М. Б., съд.адрес: ***** сумата от **710,00 лв. /седемстотин и десет/лева - обезщетение за неизползван платен годишен отпуск общо в размер на 24 дни, както и сумата от **18,93 лв. /осемнадесет лева и****

93ст / - лихва за забава за периода от 09.05.2022 г. до 12.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на ИМ – 12.08.2022 г.до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА, на основание чл.220, ал.1 от КТ, „ХРИСТОВ СТАНДАРТ 2011“ ЕООД, ЕИК 201573791, седалище/адрес на управление: гр. Ловеч, ж.к.“Младост“, бл.305, вх.В, ет.2, ап.5, представлявано от управителя Цвятко Христов Цвятков **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Т. А., ЕГН *****, с адрес: *****, чрез пълномощника – адв. М. Б., съд.адрес: ***** сумата от **639.00лв. /шестстотин тридесет и девет/лева** - обезщетение за неспазено предизвестие, както и сумата от **17.04 лв. /седемнадесет лева и 4 ст** / - лихва за забава за периода от 09.05.2022 г. до 12.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, начиная от датата на подаване на ИМ – 12.08.2022 г.до окончателното ѝ изплащане, а иска за разликата над горните суми до пълния претендиран размер, като неоснователен и

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, „ХРИСТОВ СТАНДАРТ 2011“ ЕООД, ЕИК 201573791, седалище/адрес на управление: гр. Ловеч, ж.к.“Младост“, бл.305, вх.В, ет.2, ап.5, представлявано от управителя Цвятко Христов Цвятков **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Т. А., ЕГН *****, с адрес: *****, чрез пълномощника – адв. М. Б., съд.адрес: ***** разноски по делото в общ размер на **800.00/осемстотин/лева**.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.6 от ГПК, „ХРИСТОВ СТАНДАРТ 2011“ ЕООД, ЕИК 201573791, седалище/адрес на управление: гр. Ловеч, ж.к.“Младост“, бл.305, вх.В, ет.2, ап.5, представлявано от управителя Цвятко Христов Цвятков **ДА ЗАПЛАТИ** по сметката на Ловешки РС държавна такса върху уважените искиове в общ размер на **200.00лв/двеста/лева** ,формирана от сбора на държавите такси за отделните искиове по чл.128,т.2 вр.чл.242 от КТ, по чл.220, ал.1 от КТ, по чл.224,ал.1 от КТ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, съгласно чл.1 от Тарифата за държавните такси,които се събират от съдилищата по ГПК, а така също и **180.00/сто и осемдесет/лв.**за изплатения от бюджета на съда депозит на вещото лице по назначената ССЧЕ.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението,на основание чл.242 ,ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчване съобщение на страните за изготвянето му.

На основание чл.7, ал.2 от ГПК препис от решението да се връчи на всяка от страните.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____